

ת"פ 26054/05/21 - מדינת ישראל נגד מהאדי גנאים

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 26054-05-21 מדינת ישראל נ' גנאים

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: מהאדי גנאים

בשם המאשימה: עו"ד אלמוג בן חמו ועו"ד שיר זהבי

בשם הנאשם: עו"ד עבד קעדאן

מר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) והחזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. הנאשם הופנה לקבלת תסקיר מבחן, במסגרתו הומלץ להעמידו בצו מבחן. ביום 18.1.22 טענו הצדדים לעונש, ובתום הדיון הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות, אשר מצא אותו מתאים.

מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם והמתלוננת עבדו בצוותא במעדנייה. ביום 8.5.21 ביקשה המתלוננת מן הנאשם לבצע עבודות, הלה התעצבן וצעק עליה, ובהמשך כיבדו השניים זה את זה בקללות הדדיות. הנאשם התקרב אל המתלוננת באופן מאיים בכוונה להכותה בגבה, אך לא פגע בה. אז נטל ממשטח העבודה סכין אותה אחז "באחיזת דקירה", התקרב למתלוננת תוך ביצוע תנועות דקירה באוויר, ואיים להרוג אותה "ולשים לה את הסכין בבטן". עובד אחר נטל את הסכין מידי הנאשם, אשר עזב את המקום.

2. בתסקיר מיום 13.1.22 סקרה קצינת המבחן את נתוניו של הנאשם: בן 27, נעדר הרשעות קודמות, הפסיק את לימודיו בבית הספר בגיל 14 בשל קשיים וחוסר עניין, השתלב בגיל צעיר בעבודות בתחום הבניין, פרט לתקופה בת כ-3 חודשים בה עבד במעדנייה הנזכרת בכתב האישום. בגיל 18 עבר הנאשם טראומה, עת נשרף בפלג גופו התחתון

עמוד 1

כתוצאה ממשוורת נעורים, אושפז למשך כשנה, ומאז סובל מכאבים ברגליו ומצוי בטיפול ומעקב רפואי שוטף. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והכיר בפסול שבהם. הוא הסביר כי פעל על רקע תחושה כי המתלוננת התנכלה לו בעבודתו, אך מודע לחומרת המעשים, הפנים קיומם של חלקים אימפולסיביים באישיותו, והסכים להשתלב בטיפול. בתחילת חודש ינואר 2022 שולב בקבוצה טיפולית בתחום וויסות כעסים, וביטא נזקקות ומוטיבציה לטיפול. לאחר ששקלה את גורמי הסיכוי והסיכון, העריכה קצינת המבחן כי קיים סיכון להישנות מעשים דומים ברמת חומרה בינונית. על רקע התרשמות מיכולותיו של הנאשם להיתרם מטיפול באופן שעשוי להפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו, המליצה להעמידו בצו מבחן למשך שנה, במהלכו ימשיך בטיפול קבוצתי.

3. להמחשת חומרת העבירה הגישה ב"כ המאשימה את תמונת הסכין (עת/1). היא ביקשה לקבוע כי האיומים שהוטחו במתלוננת - ליטול את חייה, תוך הנפת סכין בכיוונה, מהווים פגיעה קשה בערכים המוגנים: שלווה נפשית של המתלוננת, ביטחונה האישי וזכותה לכבוד, בפרט כשהמעשה התבצע במרחב הציבורי, באופן המעצים את פוטנציאל הפגיעה. ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי דין המבססים לשיטתה את הענישה הנוהגת, ועתרה לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל. היא עמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם, על המלצות שירות המבחן, ועל כך שהנאשם אך החל בהליך שיקומי, וביקשה לגזור את עונשו ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות כפוף להתאמתו של הנאשם, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם הפנה לתיקון המשמעותי שבוצע בכתב האישום, להודייתו של הנאשם במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, לגילו, להיעדר הרשעות קודמות, לכך שלמן שלב המעצר מלווה הנאשם על ידי שירות המבחן בהליך טיפולי. הנאשם איננו בקשר עם המתלוננת, ולמעשה לא שב למקום העבודה מאז האירוע. אשר לנסיבות האירוע, עמד על כך שאין מדובר במי שהחזיק סכין בכליו, אלא בסכין שנמצאה במקום, ושימשה את הנאשם בעבודתו במעדנייה. נתוניו של הנאשם חיוביים, הוא סיים קורס ספרות, עובד ומתפרנס באופן נורמטיבי, והאירוע חריג לאורחות חייו. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בתנאים המגבילים בהם היה נתון הנאשם - מעצר בית מלא בן 7 ימים, ומאז הוא נתון במעצר בית בשעות הלילה. משכך ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שהדגיש כי ככל שהנאשם יפר את האמון שניתן בו, ניתן יהיה כמובן לגזור את עונשו מחדש. לשאלת בית המשפט, הסכים להפנות את הנאשם לראיון בפני הממונה על עבודות שירות.

הנאשם בדברו האחרון: "אני מבין שאני טעיתי, ואני אשלם על הטעות שלי. אני מסכים שבית המשפט יפנה אותי לראיון אצל הממונה על עבודות שירות". כאמור, הממונה מצא את הנאשם מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

דין

4. לא אכביר מילים בדבר הסיכון שנשקף כתוצאה ממעשיו של הנאשם, אשר הניף בידו סכין מטבח ואיים לדקור ולהרוג באמצעותה את המתלוננת. מתמונת המוצג (עת/1) עולה כי מדובר בסכין מטבח בגודל בינוני בעלת פוטנציאל נזק קטלני. תילי תילים של כתיבה אודות "תת-תרבות הסכין" ממלאים את מאגרי הפסיקה, ולמרבה הצער נראה כי זו

טרם פסה מן העולם. אשר לענישה הנוהגת, עיינתי בפסקי הדין שהוגשו, ואפנה לסקירת פסיקה במסגרת ת"פ (ראשל"צ) 21131-07-16 מדינת ישראל נ' ווקנין (29.10.18, פסקה 14). לזכות הנאשם: המעשה שביצע לא היה מתוכנן, הוא לא הביא סכין למקום, אלא אחז בסכין ששימשה אותו לצרכי עבודתו. לחובתו: הנאשם לא "הסתפק" באיומים מילוליים גרידא, אלא מצא להעצים את האיום תוך שימוש בסכין. אילו פגעה הסכין בקורבן העבירה, נקל לשער את חומרת הנזק שעלול היה להיגרם. על רקע המתואר לעיל ובהתחשב בענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל.

בגזירת העונש בתוך המתחם נתתי דעתי להודייתו של הנאשם ולקיחת אחריות תוך תיקון כתב האישום לקולה, לנסיבותיו של הנאשם המפורטות בתסקיר המבחן, לטראומה שחוה בגיל צעיר ואשר מוסיפה ללוותו, לאורח חייו הנורמטיבי, לשיתוף הפעולה עם שירות המבחן, כמו גם להמלצת שירות המבחן. בצד זאת, אין המדובר במי שעבר הליך שיקומי, אלא מצוי אך בתחילתו, וממילא לא הוצגו נסיבות המצדיקות לחרוג לקולה ממתחם הענישה. משכך החלטתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ולגזור עליו את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בעיריית באקה אלגריביה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 22.2.22. הנאשם יתייצב ביום 31.5.22 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז צפון של שב"ס.

הנאשם מזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה בה הורשע או עבירת אלימות מסוג פשע או עוון.

ג. פיצויים בסך ₪ 1,000 אשר ישולמו לנפגעת העבירה (עדת תביעה מס' 2) עד יום 10.5.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשפ"ב, 22 מרץ 2022, במעמד הצדדים.